

מאורות אל העבר

א | Jan 1968

”ויוצא במחולה”

העלייה לקרקע הייתה כמעט חשאית. ממשלת ישראל החליטה להקים יישוב ראשון בבקעת הירדן, ששחררה במלחמת ששת הימים, וביקשה לא לעורר סערה מדינית. חיילי הנח”ל של בני עקיבא שהקימו בז’ בשבט תשכ”ח (15.1.1968) את “נח”ל סוכות”, הסתפקו במסיבה פנימית צנועה לציון העלייה לקרקע. החשאיות לא נשארה זמן רב. ברחבי הארץ נפוצה השמועה על החלוצים החדשים בבקעה, וחיבוק חם מהתקשורת ומהמסד הוענק לנח”לאים. הקיבוצים באזור עמק בית שאן העניקו למתיישבים עוגת ענק ועליה הכתובת “ממתיישבי חומה ומגדל 1938 לחומה ומגדל 1968”. בהמשך, שונה שם היישוב ל”מחולה” (על שם עירו של אלישע הנביא), ולהקת הנח”ל שרה על ‘קרנבל בנח”ל’ אשר ‘יוצא במחולה’. חברי ההיאחזות, שאוזרחה בהמשך, נאבקו בקשיי הקיום ליד הגבול בימי מלחמת ההתשה, בחוסר המים, בריחוק ובחום הלוחט. למרות הכול, הצליחו לגדל חקלאות לתפארת, ולפתח יישוב פורח ברוח ‘תורה ועבודה’, עם מגוון מפעלי תעשייה ומוסדות חינוך ותרבות. כחמש עשרה שנה לאחר הקמתו, על רקע מחלוקת לגבי אופי היישוב, פרשו חלק ממייסי מחולה והקימו את ‘שדמות מחולה’, שהפך ליישוב פורח ותוסס בזכות עצמו.